

3836870 SHCJ/M : สาขาวิชา: อาชญวิทยาและงานยุติธรรม; ศก.ม. (อาชญวิทยาและงานยุติธรรม)

คำสำคัญ : พฤติกรรมในการป้องกันการถูกรังแก/เหยื่อ

วีรพล กุลบุตร: พฤติกรรมในการป้องกันการถูกรังแกของเหยื่อในเขตกรุงเทพมหานคร (THE BEHAVIOR IN CRIME PREVENTION OF THE AUTO THEFT VICTIMS IN BANGKOK) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: จวน ไชยสุวรรณ, B.S., M.S., ชาญคณิต ก. สุริยะมณี, ศศ.บ., ศก.ม., พิศาล มุขแจ้ง, ศศ.บ., ศก.ม., 155 หน้า.

ISBN 974-664-018-6

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของเหยื่อ และลักษณะทั่วไปของรถที่ถูกโจรกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งพฤติกรรมการป้องกันการถูกรังแกของเหยื่อ ระดับความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการถูกรังแกของเหยื่อ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการถูกรังแกของเหยื่อ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการถูกรังแกในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 232 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษสรุปได้ดังนี้

1. เหยื่อที่ถูกโจรกรรมรถส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36-45 ปี อาชีพค้าขาย การศึกษาระดับปริญญาตรี ที่พักอาศัยเป็นทาวน์เฮาส์ มีระดับความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการถูกรังแกระดับสูง ส่วนรถที่ถูกโจรกรรมส่วนใหญ่เป็นรถเก๋งส่วนบุคคล เป็นรถใหม่ผลิตในทวีปเอเชีย มีอายุการใช้งานระหว่าง 1-3 ปี รถที่ถูกโจรกรรมส่วนใหญ่ทำประกันภัยชั้นหนึ่ง

2. เมื่อเหยื่อซื้อรถยนต์ครั้งแรก ส่วนใหญ่ติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการถูกรังแก และส่วนใหญ่ติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการโจรกรรมประเภทล็อกเกียร์และสัญญาณกันขโมย แต่ส่วนใหญ่ไม่เปลี่ยนลูกกุญแจที่ติดมากับรถ สำหรับพฤติกรรมการใช้รถในชีวิตประจำวันและการใช้รถครั้งสุดท้ายก่อนรถถูกรังแก ส่วนใหญ่เหยื่อจะจอดรอไว้ในซอยและริมถนนสาธารณะโดยไม่มีคนเฝ้า

3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม พบว่า

3.1 เหยื่อที่มีภูมิหลังทางสังคมต่างกันในด้าน เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือนและที่อยู่อาศัย มีพฤติกรรมการป้องกันการถูกรังแกต่างกัน

3.2 เหยื่อที่มีลักษณะรถต่างกันในด้าน อายุการใช้งาน ยี่ห้อ ลำดับการครอบครอง และราคาต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการถูกรังแกต่างกัน

3.3 เหยื่อที่มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการถูกรังแกต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการถูกรังแกต่างกัน